

ЦИЈЕНА ЛИСТУ:

За Црну Гору: за годину 8 перп.
за пола год. 4 перп.

За све остале земље: за годину
20 франака а за пола године 10
франака — у злату.

Претплата се шаље само ука-
пријед Администрацији овога ли-
ста и то за цијелу или најмање
пола године.

Поједини примјерак 20 пр.
Рукописи, који буду послати
уредништву или администрацији,
не враћају се.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour tous les autres pays
20 francs par an.

La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Отласи се шаљу Администра-
цији и за исте плаћа се за свака
ријеч или број: из слова: петит
4, гармонд 6 и цифро 8 пара; за
огласе, који забрањују простор
мањи од 50 ријечи из петит слову
плаћа се 2 шериера — сас напријед
наведено за први пут а за сваки
даљи пут у пола од горње цијене.
Ријечи, шаре и арамане, које
заузимају простор једног, два и
више реда, плаћају се заједнички,
рачунајући сваки ред по 6 ријечи.
Осим горњег још и такс. биљегу
од 50 пара за свако једно штамп-
пање за прив. огласе (чл. 47. тач.
12. зак. о такс.) а за службене, које
држ. власти спроводе по потреби
приватних лица, 1 шериер (чл. 47.
тач. 132. зак. о таксима.)

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

ОБЈАВА

Поновни (поправни) испити ученика,
како цетињске тако и других гимназија
неће се вршити прије, него се створи мо-
гућност за отварање истих, или бар не-
ких од њих, о чему ће заинтересовани
бити у своје доба претходно извјештени.

Овијем се укида објава изишла у броју
54. „Вјесника“ и броју 40. „Гласа Црно-
горца“ о поновним испитима у цетињској
гимназији.

Број 3312. Из канцеларије Мин. Про-
свјете и Црквених Послова, 25. августа
1915. Цетиње. (2 3)

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Краљевско Височан-
ство Књаз Петар, командант Лов-
ћенског Одрета, отпутовао је на
фронт на Своју дужност.

— Синоћ су имали част бити
позвани на вечеру код Њихових
Величанстава Краља и Краљице:
француски посланик при нашем
Двору Господин Деларош-Верне са
госпођом и госпођицом кћерком,
Г. Генерал Анто Гвозденовић и Г.
Куле, командант француског Де-
ташмана у Црној Гори.

— Нови Министри: Спољних По-
слова г. Генерал-Ађутант Дивизи-
јар Сердар Јанко Вукотић, и Фи-
нансија и Грађевина г. М. Мијуш-
ковић примили су дужност.

Врховна Команда саопштава:

28. августа вођена је борба код Фоче,
али без резултата. Непријатељски губитци
су нејасни; са наше стране рањена су
два мјештанина из Фоче.

У току 29. августа непријатељ је отво-
рио артиљериску ватру против наших у-
тврђења у Грљу, на Грахову и на Дрини
код Устиколине, али без резултата. Са
наше стране рањен је један војник. Не-
пријатељски губитци нејасни.

У току 31. августа непријатељ је из-
бацио неколико артиљерјских метака са
утврђења Горажде противу наших бате-
рија, али без резултата.

Цетиње, 1. септембра.

Велики римски лист „Трибуна“
саопштава ових дана, према јед-
ном провинцијалном италијанском
листу, сензационе вијести о стању
у Скадру. Он их још појачава и
новим појединостима проширује.

Садржина је поменутих вијести,
укратко, ова:

Стање је у Скадру трагично. Црно-
горске власти врше над тамошњим
становништвом груба насиља. Црно-
горци су у пољу код Скадра, у је-
дном концентрационом логору, ми-
траљезима побили два брата Гора-
куће, Иса Болетинца, Февзи беја
бившег скадарског гувернера, и још
петорицу њихова, којима се не по-
мињу имена.

Све је ово од почетка до краја
неистинито и злонамјерно измиш-
љено. Нема ни једнога основа у
цијелој овој измишљотини, који би
дао повода и за најнезнатније по-
дозрење. Именоване личности, за
које римски лист тврди да су жр-
тве некаквог нашега насиља, живе
су и здраве. Оне се налазе или у
Скадру, или интерниране у унутра-
шњости Црне Горе. Та је мјера
предузета противу њих из разлога,
који су у ово доба разумљиви и
оправдани. Ми не можемо трпјети
бар сада у Скадру роњења пронон-

сираних аустријских пријатеља, пре-
ко којих су у току овога рата чи-
њене познате сметње нашој држа-
ви у вршењу узвишене дужности
према себи и својим савезницима.
Све наше тобожње насиље са-
стоји се у томе, што смо те аус-
тријске пријатеље учинили безо-
пасним, интерниравши их привре-
мено у унутрашњости земље гдје
живе на слободној нози потпуно
безбједно. О томе се „Трибуна“
лако може увјерити, ако пошље
својега дописника на лице мјеста.
Због те нужне предострожности и
у оваквим приликама невинне мјере
није право да нам се упућују за-
мјерке од листа, чија је Отаџбина,
као и наша, у рату с Аустријом.

Што се тиче стања у Скадру,
оно не даје ни најмањи повод да
се назове трагичним. Напротив, у
Скадру и његовој области, од пр-
вога дана доласка наше војске,
владају савршен ред, мир и без-
бједност. Ни над ким ни у каквом
виду не врши се тамо притисак са
стране црногорских власти. Станов-
ништво окупираних области сасви-
јем је задовољно са новим ста-
њем. То је становништво само
позвало и поздравило црногорску
војску као избавитељицу из анар-
хије. Наш режим у скадарској об-
ласти, коју ми не сматрамо као
какву колонију, налази се под кон-
тролом поштованих консула про-
свјетених Великих Сила у Скадру
као и непристрасне јавности. Од
те се контроле ми не уклањамо,
јер вјерујемо да ће њена оцјена за
нас бити правична. Она ће утвр-
дити да су мало прије наведене
вијести римске „Трибуне“ неосно-
ване и апсурдне.

Жалимо појаву оваквих неисти-
нитих вијести у угледном органу
јавности једног нам одавно прија-
тељског а сада и савезничког на-
рода, који са нашим народом у
садашњости има исте племените
циљеве у великој борби са зајед-
ничким непријатељем. Саопштавање
таквих непроверених и измишље-
них вијести у једном озбиљном ли-
сту противу угледа једног, и ако
малог, савезника и друга у оружа-
ном тешком предузећу, никако не
иде у прилог успјеха општег нам
задатка, којем је Црна Гора рије-
шена свима својим скромним сред-
ствима и снагама служити до крај-
њих граница могућности.

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 26. августа. У току 25
августа, на дунавском фронту спријечили
смо непријатељу утврђивање према ушћу
ријеке Пека.

Исто тако, и на дринском фронту спри-
јечено му је утврђивање на више мјеста
на лијевој обали доњег тока Дрине.

Крагујевац, 27. августа. У току 26.
августа, на дунавском фронту, око 3 сата
послије подне, одбијен је нашом пушча-
ном ватром један непријатељски чамац
који се приближавао нашој обали према
доњем врху кисељевског острва.

Истог дана на савском фронту спри-
јечено је непријатељу утврђивање на ли-
јевој обали Саве према дреновачкој ади,
а на дринском фронту на лијевој обали
доњег тока Дрине.

Ниш, 28. августа. Софијска „Камбана“
у бр. 181 доноси како су осморица срп-
ских полицајаца у близини Кочана у јед-
ној шуми спалили Николију Мишови-
ћеву, поливши је претходно катраном.

Овлаштени смо најкатегоричније деман-
товати ову измишљотину.

Ниш, 28. августа. У бугарском листу
„Камбани“ изишла је notiца под насло-
вом „Заробљеници у Србији“, у којој се
говори о рђавом поступању са аустро-
угарским војницима који да су лишени
хране, љекарске његе и свега што им је
неопходно потребито. У тој notiци „Кам-
бана“ наводи причање неког заробљеног
инжињера који је успио да утекне из
ројства и каже: „Срби су у своје вар-
варству ишли чак дотле да су дизали из
кревета обољеле аустро-угарске заробље-
нике да би начинили мјеста својим ра-
њеницима. „Она тврђења „Камбана“ пот-
кријељена анонимним свједоцима, скроз
су неистинита. Обољели и рањени аустро-
угарски војници и официри његовани су
исто тако као и српски рањени и обо-
љели официри и војници.

Крагујевац, 29. августа. У току 27. ав-
густа, спријечено је непријатељу утврђи-
вање на дунавском фронту код села Ди-
вице и на савском фронту на лијевој
обали Саве према ушћу Колубаре.

Петроград, 17. августа. На положа-
јима западно од Фридрихштадта 15 и 16
августа продужени су упорни бојеви.
Развијајући своје операције, Нијемци су
истовремено извели нападаје против на-
ших трупа у рејону крака жељезничке
пруге Гросекау-Нахут и против села Бир-
скалена.

У правцу Двинска без стварне промјене.
На неколико тачака, наше трупе прешле
су у офансиву.

У правцу Вилне продужавају се борбе
приближно на истом фронту. Неприја-
тељ, пошто је прешао на десну обалу
Њемена у рејону Олите, покушао је 16
августа да напредује у правцу Орани.

На осталом фронту дуж средњег Ње-
мена и јужно према ријеци Припету на-
ше војске настављају да се повлаче,
штићене заштитицама. Ове су одбиле
15 августа низ њемачких нападаја у ре-
јону Липска, напавијши непријатељу ве-
лике губитке. Јужне заштитнице заустави-
ле су упорно офансиву великих не-
пријатељских снага које су долазиле са
запада на фронту Пронжани-Городец.

У рејону Владимира Волинског, непри-
јатељ, пошто је измијенио распоред тру-
па, наставио је у ноћи од 16. августа
офансиву са великим и знатним снагама
у правцу од Владимира Волинског пре-
ма Лугску. Сјеверно од ове посљедње
тачке, на обје обале ријеке Шеше заме-
тили су се бојеви.

Париз, 20. августа. Посљедња недеља
у Дарданелима протекла је уопште мирно
на јужном фронту.

У сјеверној зони, британске трупе во-
диле су срећне бојеве у којима су осво-
јиле брежуњак, огорчено брањен, западно
Риука.

Наши авиатичари потопили су један
транспорт, усидрен у заливу Лиману.
Осим тога, британски подморски бро-
дови торпедирали су 4 турска транспорта:
2 на истом мјесту, а 2 између Галипоља
и Нагаре. Тоновни са ратних лађа пого-
дили су више турских бродова, усидре-
них у мореузу.

Петроград, 21. августа. Пјешадијски
генерал Јањушкевић, шеф Штаба Великог
Књаза Главнокомандујућег именован је
војним помоћником за Кавказ.

Командант армија на сјеверо-западном
фронту пјешадијски генерал Алексејев
именован је за шефа штаба Великог Кња-
за Главнокомандујућег.

Петроград, 21. августа. Под Царевим
предсједништвом, инаугурисане су наро-
чите сједишње и конференције које имају
за циљ расправљање о јединству мјера
за народну одбрану и које се односе
1° на огромне депозите угљена за орга-
низацију транспорта, јавних завода и
предузећа која служе потребама одбране;
2° на питања снабдијевања са животним
намирницама и на питања превоза угље-
на и возова са намирницама и ратном
муницијом.

Послије инаугурације, чланови конфе-
ренције пошли су у сусједну дворану
гдје су Цар, Царица Александра Феодо-
ровна и Царевић љубазно с њима раз-
говарали.

Петроград, 21. августа. У рејону Риге
без стварне промјене.

Код села Линдена, наше трупе, пошто
су прешле натраг у ноћи од 20. августа
на лијеву обалу Њемена, одбиле су Ни-
јемце од ријеке и заметнуле огорчени бој.

Код Фридрихштадта, наше трупе под
непријатељевим притиском и под натром
његове артиљерије повукле су се на дес-
ну обалу.

Непријатељ се труди да напредује исто
тако југоисточно од Фридрихштадта у
правцу жељезничке пруге за Јакобштадт.

Између Свенте и Вилије такође се про-
дужавају борбе.

На фронту између Вилије и Њемена
положај је неизмијењен, али у рејону ва-
рошице Мерица открили смо јако ње-
мачко надирање.

Код Гродна, у јутро 20. августа, наше
трупе продрле су у варош, заплићеници
8 митраљеза са 150 заробљеника, и овај
успјех је омогућио да се несметано по-
вуку сусједне трупе које су се налазиле
на истакнутим положајима према нашем
општем фронту.

На фронту од Гродна даље према југу
до извора ријеке Јаселке, наше заштит-
нице у ноћи од 19 на 20. август зау-
стављале су борбом непријатељско на-
дирање.

Рим, 22. августа. У зони Тонале, у
горњем Кордеволе и у долини Ђенђе,
наша акција се правилно наставља. На
висорави Лаворано, наша артиљерија је
спријечила рад непријатељских трупа на
утврђењима. У горњем Кордеволе поно-
во смо оштетили фор, који је противник
био успио да дјеломично поправи. У до-
лини Болену (Риенц) наше трупе су ус-
пјешно одбиле један непријатељски на-
пад, а други напад у басену Буца на
наше положаје на потоку Слатеник. На
горњој Сочи ухватили смо једну пловну
мину коју је непријатељ пустио у намери
да разори један наш мост.

Петроград, 22. августа. На уласку у
залив Риге, непријатељски хидроплати у
извиђању појавили су се више пута 20.
и 21. августа изнад мореуза Ирбена, ба-
цајући бомбе на наше торпиљере, који
су их гађали.

На лијевој обали Двине, Нијемци су
довели појачања, управљајући главне на-
поре да продру преко ријеке у рејону
Фридрихштадта. Ради неједнакости сна-
ге, наше трупе које су биле прешле на
лијеву обалу ријеке код Линдена, послје
упорне борбе 20. августа морале су се
повући на десну обалу.

Према детаљним извјештајима, у бор-
бама истог дана код Фридрихштадта, на-
ши су морали пријећи преко Двине, јер
је непријатељска артиљерија запалила
мостове.

У правцу Рига-Јакобштадт Нијемци се
ограничавају да заустављају наше напре-
довање. Према Вилии задржавамо непри-
јатеља са старих положаја. Заробили смо
200 војника са више официра.

На доњем току Мереченке борили смо
се 20. августа под тешким условима и
непријатељ је својим напредовањем угро-
зио да пресијече наших трупама одступ-
ницу из рејона Гродна.

На њеменском фронту, узводно од
гродна до ријеке Јасолке код Картуске
Брезе наше трупе су са успјехом одбиле
у више сектора у ноћи од 21. августа и
сјутрадан више непријатељских напада.
Противник је ипак успио да нас потисне
у правцу Волоковиске.

Између ријека Горина и Стија неприја-
тељ, знатно појачан, продужио је свој
офансиву на фронту Дубно-Ровно. На
десној обали Стира отпочеле су прве
борбе у вртвинама Дубна.

У Галицији, на ријци Серету, неприја-
тељ је почео да упорно напредује у ре-
јону Тарнопол-Тлоаста и у рејону ушћа
Серета на обје обале Дњестра. Код Тло-
аста, и ако је примио појачања, непри-
јатељеви упорни напади били су одби-
јени ватром наше артиљерије и против-
нападима. Заробили смо 300 војника са
неколико официра. Борбе се настављају.

У Црном Мору, два наша торпиљера
под командом фрегатског капетана прин-
ца Трубецког напали су код Зунгулдака
крстарицу „Хамидију“ и два турска тор-
пиљера. Послије борбе која је трајала 2
сата, непријатељ, оштећен, дао се у бјег-
ство према Босфору, гоњен од наших
торпиљера и напустивши 4 брода, нато-

варена са угљеном која су требали заштитити и који су били потопљени.

Петроград, 23. августа. Дневна наредба војсци са царским потписом од 22 августа гласи:

„Данас сам предузео Врховну команду над свим сувоzemним и поморским силама које оперишу на ратишту, са истом вјером у Бога, са непоколебивим у вјерењем у коначну побједу, испунићемо своју свету дужност, бранећи праг Отаџбине и нећемо дозволити да се осрамоти руска земља.“

Париз, 24. августа. Француски Главни Штаб предузео је све потребне мјере за ратовање преко зиме.

Петроград, 25. августа. Царев говор приликом отварања конференције за снабдијевање са животним намирницама и фабрикацију муниције:

„Питања нарочитих конференција за народну одбрану најозбиљнија су и најважнија у садашњем часу. Она се односе на интензивније снабдијевање вјвске са муницијом, и то је једина ствар коју наше храбре трупе чекају да зауставе непријатељску инвазију и да скрену успјехе на сртану нашег оружја. Законодавна тијела која сам сазвао у засиједање, дала су ми одлучно, без и најмањег устезања једини одговор који је достојан Русије, одговор који сам од њих очекивао, а то је: рат до потпуне побједе.

Не сумњам да то није глас читаве руске земље. Али зато је потребна велика интезивност напора од наше стране. Та мисао је постала заједничка и зато је треба извести у djело у најкраћем року. С тога сам вас управо овамо и позвао. Ова конференција сједињује за заједнички и солидарни рад владу, изасланике законодавних тијела, јавних установа и наших индустријалаца. Пошто сам вам покљонио потпуно повјерење, пратићу са највећом пажњом ваше послове, узимајући у њима по потреби личног учешћа. Имамо пред собом велики задатак. Концентришимо за њега све напоре цијеле земље. Оставимо тренутно на страну све друге послове. Ништа не смије да рашјавља наше мисли и да одваја наше воље и снаге од јединог циља да потпуно снабдијемо нашу војску као и наше резервне трупе. Овај задатак вам је од сада повјерен. Знам да ћете у њега уложити све своје снаге и сву вашу љубав, да га изведете. На посао, помоћу Бога!“

Петроград, 25. августа. Велики Књаз Главномандујући унио је трупама дневну наредбу у којој каже: „Храбра војско и флото! Данас је узвишени Врховни Шеф Његово Величанство Цар сам ступио на ваше чело. Кланам се пред вашим хероизмом кроз више од године дана и изражавам вам своју срдчану, топли и искрену захвалност. Тврдо вјерујем, пошто вас сам Цар којему сте се заклели, води, да ћете се исказати новим подвизима. Вјерујем да ће Господ дати своје миропомозанику своју свемоћну помоћ која ће допринијети побједу. Генерал-ађутант Николај!“

Лондон, 27. августа. У току недеље која се свршила 19. августа, у енглеска пристаништа је које ушло које изашло 1353 брода. Њемачки подморски бродове су потопили 3 брода са укупном тежином од 6707 тона. Ниједна рибарска лађа није потопљена.

Софија, 27. августа. Пресбиро категорици демантује нишке и софијске вијести о тобожњем концентрисању хиљадама бугарских комитета дуж српске и грчке границе. Те вијести су лишене сваког основа.

Софија, 27. августа. Војвода од Мекленбург-Шверина који се бавио ово десетак дана у Софији као гост краља Фердинанда, отпутовао је у Цариград.

Софија, 27. августа. Претходна истрага поводом убиства муслиманског посланика Мехмед наше утврдила је да је то акт освете личних непријатеља наших. Отпочета је истрага.

Софија, 27. августа. Гласови, распрострајти у бугарској штампи који се одnose на размјештај дипломатских представника бугарских у Бечу, Букурешту и Цариграду, службено се демантују.

Париз, 30. августа. Нијемци су предузели офанзиву у Лорени и Алсасу, и свуда су били одбијени. Активност артиљерије била је необично јака у Аргоњи.

Рим, 30. августа. Аустријске снаге покушале су да западе западну падину Монте Пјана у долини Риенци, да спријече нашу окупацију, — али су били одбијени. Било је по нас повољних сукоба у кланцу Септинеле (Секстен) и у долини Висенде (Пјано).

У сектору Толмина, један наш одред успио је да освоји борбом један дио непријатељских шанчева на брду С. Марија, али гоњен живом артиљеријском ватром, бацањем бомба са загушљивим гасовима и запаљивом течности, морао се повући у своје шанчеве.

Вашингтон, 30. августа. Један њемачки шпион предан је ратном суду и пошто му је доказана кривица, извршена је над њим смртна казна.

Париз, 30. августа. Обустављен је сав промет између Аустрије и Румуније.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Читуља. Јуче по подне преминуо је на Цетињу Мило Милетић, главни државни благајник. Покојник је био савјестан и ревностан државни службеник и у свакојем погледу исправан грађанин.

Јутрос је преминула на Цетињу Марија, удова пок. Попа Видака Поповића, добра мајка г. г. Шпира, Риста и Андрије Поповића.

Преминулима рајско насеље, а њиховој родбини наше искрено саучешће у жалости.

Званични огласи

Објава. Дана 6. септембра ов. год. од 9 до 11 сати прије подне, одржаће се у канцеларији Административног Одјељења Краљ. Министарства Финансија јавна лицитација за шегаче дрва, које Краљ. Министарство Финансија и Грађевина набавља за огрев државних надлештава на Цетињу.

Ближа обавјештења могу заинтересовани добити у поменутој канцеларији.

Број 4292. Из канцеларије Административног одјељења Краљ. Министарства Финансија, 21. августа 1915 године. Цетиње.

Објава. Краљ. Министарство Финансија и Грађевина има вишу количину очуваних дописница са разним и разнобојним сликама из наших крајева обичног и „анкер“ формата. Исте би Министарство уступило препродавцима под условом, да их уз рабат од 15—20% продају по цијени: обичног формата по 5 пара а „анкер“ формата по 10 пара од комада.

Понуде се имају слати на Административно Одјељење Краљ. Министарства Финансија.

Број 3838. Из канцеларије Администр. Одјељења Краљ. Министарства Финансија, 12. августа 1915 г., Цетиње. (2,6)

Објава. Сагласно рјешењу Краљ. Обласног Суда од данас, број доњи, овим се објављује, да ће се дана 20. септембра ове године од 8—12 прије и од 2—5 сати послје подне одржати у канцеларији обласног суда јавна лицитација за набавку стотину немест (150) метара дрва за огријев судских канцеларија и одјељења истражног затвора за 1915 и 1916 годину.

Ближа обавјештења о лифировану дрва лицитанти могу сазнати сваког радног дана у канцеларијско вријеме у канцеларији обласног суда.

Лиферовање дрва ће се уступити ономе лицитанту, чија би понуда била најнижа и за суд повољна.

Број 1078. VII—1915—39. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 26. августа 1915 год., Подгорица. (1,3)

Службени огласи

Оглас. Износи се на јавну продају непокретност Илије Араповића из Пећи. Продаја ће се извршити у канцеларији овога суда на дан 17. септембра, 17. октобра 1915 и 17. фебруара 1916 године у 9 сати прије подне.

На првом року непокретност се неће уступити испод процијењене вриједности, на другом року хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудношћу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство од 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве овоме суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности: У Пећи, у улици „Војвођанској“ под број 5, трећи дио једносратне куће, од метара 9 и 90 $\frac{100}{100}$ дужине и од метара 7 и 10 $\frac{100}{100}$ ширине са двориштем пред истом, које је двориште дугачко метара 9 и 90 $\frac{100}{100}$, а широко метара 14. Граничи се: од истока улица, од запада Абаз Лоца, од сјевера Мано Турјаковић, а од југа Аруч Доброш.

Непокретност је процијењена перпера 212 и 12 $\frac{100}{100}$ (двјеста дванајест и 12 $\frac{100}{100}$).

Број 796. VI—1915—54. Из канцеларије општинског суда, 25. августа 1915 год., у Пећи. (1,1)

ПРОГЛАС. Краљ. Обл. Цетињски Суд, овим објављује свима и свакоме, кога се тиче, да је отворено стещиште над цијелом имовином (масом) пок. Милана М. Пејовића, с Ријеке, као презадуженик, и за то позива сваког, који би од истог ма по коме праву, што тражити имао, да се до 1. новембра 1915. год. са својим потраживањима и доказима овоме суду пријаве, ако не жели да буде искључен из масе испуљене тражбинама пријављених повјеритеља.

Сваки, који што има потраживати, треба да овоме суду предстане сам или преко свог пуномоћника у 9 сати прије подне 1. новембра т. г., иначе ће суд и без њега са повјеритељима, који дођу — извршити, било поравњање, било одређење за стещишно поступање до коначног свршетка стечаја.

Број 1000. 10—1915.—110. Из канцеларије Кр. Обл. Суда, 30. авг. 1915. г., Цетиње. бр. (313, 1,3)

Приватни огласи

Хартије — Куверата

за општине, школе, новчане заводе, трговине и др., по жељи и са штампом, на мало и велико, шаљемо одмах уз доплату. Цијене солидне. (271, 4,6) Њињара и Штам. А. Рајнвајна, Цетиње.

Прва Модерна Парна Пилана потребује монтер-машинисту, који је специјалиста и радио више година у Пиланама.

Мјесто може добити одмах. Документе као и услове нека поднесе потписатом. (247, 5,5)

Браћа Стијовић, индустријалци, — Подгорица.

Јавне Благодарности

Извјештавамо сроднике, пријатеље и познанике, да ћемо 8. септембра т. г. у храму преподобне Параскеве на Грацу, дати годишњи помен нашем драгом и никад непрежаленом сину и брату

† Михаилу М. Рајичковићу
— свршеном правнику —

који јуначки погibe у очајној борби на Мачковом Камену 8. септ. 1914 г. борећи се, као добровољац у српској војсци, за остварење српских идеала.

Молимо сроднике и пријатеље, да присуствују овом тужном помену.

Парци, 25. августа 1915.

(315, 1,1) За увијек ожалошћена Породица.

Своме милом и непрежаленом сину и брату

† МИХАИЛУ ЂУРОВИЋУ, техничару III год.

који је погинуо у крвавој борби на Јадру прошле године — као комита — држаћемо годишњи помен у Данило-градској цркви, у неђељу 13. септембра ове године.

Дан.-Град, 20. августа 1915. (бр. 316, 1,1)

Ожалошћени: маџи Докна; брат Живко Ђуровић, учитељ, приправник и остала родбина.

Приликом смрти нашег непрежаленог сина, брата, мужа, оца, стрица и ђевера

† Шпира Попова Мрваљевића

— редова V чете рудинско-трепачког баталиона —

који се послје кратког и тешког боловања пресели у вјечност 4. тек. мјес. у војној болници на Велимију у 34-ој години старости, добивши тешку болест.

Сматрамо за свету дужност овим путем изјавити нашу доживотну благодарност, коју дугујемо свима, који нам указаше учешћа и братске предусретљивости у жалости за нашим покојником.

Срдачна хвала г. г.: доктору П. Контићу, медицинару М. Спасојевићу на неуморном раду, да покојнику тешке болове олакшају, који спроводу присуствоваше и покојника до вјечне куће испратише.

Доживотну благодарност дугујемо јеромонасима: Саватију Вујовићу, Платону Ивезићу, Григорију Радновићу и попу Вулу Глиговићу, који нас морално и материјално потпомогаше у нашој жалости, и над покојником опијело извршише.

Незаборавна хвала г. г.: кап. Ђоку, писару Зарији — Килибардама; управнику Марку Пејовићу и Василију Перовићу; подкоманд. Косту Кондривићу; официрима: Јовану Мићуновићу, Шулу Миљанићу, Јевту Перовићу, Мирку и Иву — Кнежевићима, Јовану Мирковићу, Афизу Буразеровићу, Стојану и Вукоти — Килибардама, Јевту Комненићу, који нас такође морално и материјално потпомогаше у нашој жалости и пријатељски покојника до вјечне куће испратише.

Хвала команданту бригаде командиру Ђоку Перовићу с друштом, на телеграфском саучешћу.

Поново хвала грађанству вароши Велимија, обојег пола, који у великом броју присуствоваше, покојника оплакали и до вјечне куће испратише. Хвала сродницима, који на глас смрти дођоше и покојника братски ожалише и сахранише.

Поново хвала свима и свакоме, који нам ма којим путем изјавише саучешћа у нашој жалости за драгим покојником.

Велимије, 14. августа 1915 год. (бр. 308, 1,1)

У име ожалошћене породице брат Саво Мрваљевић, свештеник.

Док још ни у колико не бијаху залијечене тешке ране наше, за губитком наших никад непрежалених: **Новице, Дреке, Јована** и јединица **Ђукана**, снаје нас још већи удар, нашу тешко и овако често потресену душу страховито рани али, кобни глас о напрасној изненадној смрти, поноса и дике наше, нашег милог

† Крста Н. Топаловића

члана обл. суда у Пљевљима и судије вој. суда санџачког одреда

који се у најљепшем цвијету снаге и младости, у 30 години живота, пресели у вјечност 15. јула ов. год., послје кратког и тешког боловања, под операцијом сл. пријева, оставивши нас да за њиме до гроба и последњег кољена неизмјерно тугујемо.

Наш злокобни удар неумитне судбине и страховито разријену душу тјешти пажња и њега наших и покојникових пријатеља и подстиче нас на вјечиту благодарност:

љекарима руске и енглеске мисије и мјесним, који се најоданије и најбрижљивије заузимаху да милог нам покојника отргну из чељусти смрти; сестрама руске мисије, а нарочито сестри Лолинској, коју је за њено право сестринско његовање покојник у последњем часу посестримео; друговима, пријатељима и познаницима покојниковим, који га за све вријеме његовог боловања не напуштаху;

цијелом чиновништву и грађанству града Пљевља, који на онако усрдан и дирљиво свечан начин спровод увеличаше и покојника до вјечне куће испратише;

руској мисији, особљу обласног суда у Пљевљима, чиновништву војн. суда санџачке војске, чинов. контролне комисије, сестрама руске мисије Надежди и Нади на положеним вијенцима, као и пљеваљским госпођицама, које саме положише шест вијенаца;

г. г. шефу руске мисије пуковнику д-р Марковићу, обл. судији Михаилу Јовановићу, Михаилу Куртовићу учитељу, свештенику Саву Вукојичићу, Тому Кршиќаи правнику и Миру Гломазићу учитељу, који се са покојником особито дирљивим

говором опростише и одадоше му пошту при посљедњем растанку;

Нашим, а нарочито покојниковим друговима, пријатељима и познаницима из свих мјеста наше државе, који нам телеграфски и писмено саучешће изјавише;

чиновништву и грађанству варошице Шавника, који на први глас о смрти покојниковој похиташе да ми даду утјеху у овом страшној удару;

официрима, који својим присуством узимаше видниг учешћа и даваху утјеху у тој нашој највећој несрећи;

нашој браћи Пилљанима, који у онако великом броју похиташе и с нама једнако ожалише свога милога Крста, а нама пружише утјеху и утврдише увијек, да наша жалост није усамљена, него да је у истој мјери дијеле с нама сви племенници, који у милог покојнику губе не само угодниог брата, него и ненакнадну интелигенцију младу снагу, којом се цијело племе дичило.

Плужине — Пива, 6. августа 1915 год.

Вјечито ожалошћени: мајка **Канда**; брат **Владимир**; стричеви: **Максим**, **Јеремије** са осталом родбином. (бр. 311, 1,1)

Под притиском неизмјерне туге и жалости, која нас постиже неиадном смрћу нашег нигда непрежаленог сина, односно брата и синовца

† Луке Никова Ђуришића

— војника митраљешког одјељења —

који тек што се бјеше опоравио од тешких рана добивених на скадарском војништу, бјеше опет похитан да се стави на бранику миле домовине, који се послје кратког али тешког боловања пресели у вјечност у нишкињској војној болници.

Неможемо пропустити, а да овим путем не изјавимо вјечиту благодарност управнику поште нишкињске г. Цијетку Вукчевићу, на неуморном заузимању око покојниковог спровода и упућивања његових земних остатака у родно мјесто.

Доживотна хвала г. плоручику Настадину Ивановићу; наредницима: Глигорију Јовановићу, Илији Прелевићу и војницима подручног им одјељења, а покојниковим друговима на упућеном нам дирљивом саучешћу за нашим драгим покојником.

Неизмјерна хвала г. г.: Филипу Пејовићу обласном судији, оф. Гаврилу Пејовићу на послатом нам писменом пријатељском саучешћу, као и Николи Бојову Пејовићу на неуморном заузимању у болести покојниковој.

Доживотна хвала покојниковим друговима: Андрији Перовићу, Радоју Ђетковићу, Виду Рацковићу и Николи Бурану на дирљивом упућеном телеграфском саучешћу.

Неизмјерна хвала г. попу Тому Кажичу на извршеном опијелу по нашој жељи над драгим нам покојником.

Доживотна хвала нашим пријатељима: Рвашанима, Прогиновићима, Дражовљанима, Бурићима, Станисљевићима, Загарчанима и Зећанима, који у великом броју дођоше, нашег покојника по обичају ожалише, до вјечне куће допратише и тиме нашу велику тугу у многосте ублажише.

Понаособ вјечита хвала браћи Грачанима, Парчанима и Жуљанима градачким, који на глас смрти покојникове похиташе да срету земне остатке покојникове на колски пут Криничку Каменицу, до наше га тужне куће изнијеше, братски га ожалише, ни најмање труда не поштеђеше само да покојников спровод и сахрана што лепша и дирљивија изађе.

Хвала свима и свакоме, ко нам је ма којим путем било писмено, усмено и телеграфски учествовао у нашој неизмјерној тузи.

Парци, 10. августа 1915 г. (бр. 312, 1,1)

За палијек ожалошћени: отац **Нико**; мајка **Велика**; брат **Стеван**; стриц **оф. Илија**; братучеде: кап. **Перо**; учитељ **Ђуро**, **Божко**, **Блажо** и **Видо**; сестре: **Госпава** и **Јане**; стрина **Златана**; снахе: **Ике**, **Јаница** и **Душана**; синовац **Велимир**; синовнице: **Зорка** и **Десанка** са осталом породицом.

Приликом смрти нашег никада непрежаленог сина, брата, синовца и упука

† Шпира Мићуновића

редова II чете рудинско-трепачког баталиона и ордонанса III дивизије

који се послје кратког и неом тешког боловања пресели у вјечност 8. августа тек. год. у војној болници на Велимију, у 21 год. живота у најљепшем цвијету своје младости, добивши тешке болове на бранику отаџбине.

Сматрамо за свету дужност овим путем изјавити нашу доживотну захвалу и благодарност коју дугујемо свима, који нам указаше учешћа и братске предусретљивости у великој тузи и жалости за нашим незаборављеним покојником.

Срдачна хвала г. г.: доктору П. Контићу и медицинару М. Спасојевићу на неуморном раду да покојнику тешке болове олакшају.

Незаборавна хвала: управнику станице Марку Пејовићу, официру Јевту Перовићу и поштованом грађанству великомом обојег пола, који у болести покојника посјеђаваше, а спровод и пратњу увеличаше.

Искрена хвала јеромонасима: Платону Ивезићу и Григорију Радновићу, који церемонијално спроводу присуствоваше и покојника попратише.

Доживотна хвала: кап. Ђоку Килибарди, Василију Перовићу и Стојану Килибарди са Банањанима, који покојника и до вјечне куће испратише.

Хвала г. г.: командиру Спасоју Булајићу, кап. Василију Баговићу, кап. Спасоју Драшковићу, племен. кап. Радосаву Балетићу, писару Тому Самарчићу, учит. Милутину Радновићу, Видаку Перовићу, Јовану Ђукановићу с друштом; Ристу Чолаковићу и Радовану Пејовићу с породицом на пријатељском писменом саучешћу.

Срдачна хвала барјакт. Илији Лаковићу са Граховљанима, који на глас смрти похиташе и пок. пријатељски оплакали.

Хвала попу Вулу Глиговићу и официрима Рудинско-Трепачког баталеона на посјеђавању при болести покојниковој.

Искрена хвала бригадном свештенику Саву Мрваљевићу и свешт. Луки Крљевићу, који покојника до вјечне куће испратише и опијело извршише.

Братска хвала баталеон. барјакт. Јовану Радојевићу народ. посланику, поруч. Радовану Делибашићу и барјакт. Ђетку Перовићу, који са војницима по дозволи са ланца похиташе, покојника до вјечне куће испратише и братски ожалише.

Искрена хвала Стевану Вуковићу, који се са покојником као другом онако дирљивим говором опрости.

Хвала пријатељима, кумовима и братственицима обојег пола, који у великом броју присуствоваше и покојника искрено оплакали.

Поново хвала свима и свакоме који нам ма којим путем изјавише саучешћа у нашој великој тузи и жалости за драгим нам покојником.

Објај, 23. августа 1915. год. (бр. 319, 1,1)

У име ожалошћене породице: отац официр **Јован Мићуновић**, са осталом родбином.